

מסורת הש"ס

(א) [לקמן כג. כד. כה. כו. כז. כח. כט. ל.] שבת קד: לקמן נד: ומכר טופסים פ"ה ה"ג. ו לקמן עו. (ד) ופי' כיפה של למר... (ה) אלהים לא תקח בלתינו... (ו) אסור... (ז) אסור... (ח) אסור... (ט) אסור... (י) אסור... (יא) אסור... (יב) אסור... (יג) אסור... (יד) אסור... (טו) אסור... (טז) אסור... (יז) אסור... (יח) אסור... (יט) אסור... (כ) אסור... (כא) אסור... (כב) אסור... (כג) אסור... (כד) אסור... (כה) אסור... (כו) אסור... (כז) אסור... (כח) אסור... (כט) אסור... (ל) אסור...

המביא גט פרק שני גיטין

ב.

עין משפט
גר מצוה

אי משום כריתות דאית בה הא בעינן וכתב אה' ל'שמה וליבא. מימה דלענין מגילת סוטה משמע צ"פ"ק דעירובין (דף יא.) דמוחקין לה מן המורה אפי' למאן דנעי כתיבה לשמה דקאמר רב פפא דלמ"ד אין מגילתה כשרה להשקות בה סוטה אחרת תורה

לה כריסות דאית בה. שכחונה בה פרשת ומכז לה ספר כריתות: לה לשמה: יבד וזול לספרא. לכחוד אותה פרשה לשם גירושיה: הא בעינן שינה שמו ושמה. דתמן לקמן (דף טז.) דפסול אלמא לריך לכחוד שמו ושמה. ואית דלג רבסי שינה ושמן דגריס ליה משום ממני' דלקמן

אי משום כריתות דאית בה הא בעינא וכתב לה(ה) *לשמה וליבא וכי תימא ויהוש דילמא אקדים ויהב ליה זוזא לספרא מעיקרא הא בעינן ואו שינה שמו ושמה שם עירו ושם עירה וליבא ורב יוסף מאי קמ"ל שאין מי מילין על גבי מי מילין אמר רב חסדא ג'גט שכתבו שלא לשמה והעביר עליו קולמוס לשמה באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן דתניא י'הירי יהודה ושעה ולא הטיל בו דלת מעביר עליו קולמוס ומקשה דברי רבי יהודה והכמים ואמרי: י'אין השם מן המובחר אמר רב אחא בר יעקב דילמא לא היא עד כאן לא קאמרי רבנן התם (ה) דבעינא י'זה אלי ואנוהו וליבא אבל הכא לא אמר רב חסדא יכולנא למיפסלינהו לכולי גיטי דעלמא אמר ל' רבא מאי טעמא * אילימא משום דכתיב י'וכתב והכא איהו קא כתבה ליה ודילמא אקנוי אקנו ליה רבנן ולא משום דכתיב ונתן והכא לא יהיב לה מידי דלמא נתנית לה היא תרע דשלוה מתם כתבו על איסורי הנאה כשר: גופא שלחו מתם י'כתבו על איסורי הנאה כשר אמר רב אשי אף אנן נמי תנינא על העלה של זית דילמא שאני עלה של זית דהוי לאיצטרופי תניא רבי אומר כתבו על איסורי הנאה כשר נפק לוי י'דרשה משמיה דרבי ולא קלסוה משמיה דרביס וקלסוה אלמא הלכתא כותיה תנו רבנן י'וכתב ולא חקק למימרא דחקיקה לאו כתיבה היא ורמיניהו עבד שיצא בכתב שעל גבי טבלא ופינקס יצא לחירות אבל לא בכתב שעל גבי י'כיפא י'ואנדוכתרי אמר עולא אמר רבי אלעזר לא קשיא י'הא דחק דתכות הא דחק וריכות ותוכות לא ורמיניהו י'לא היה כתבו שוקע אלא בולט כדניני זהב והא דינרי זהב תוכות הן כדניני זהב ולא כדניני זהב כדניני זהב דבולט ולא כדניני זהב דאילוי התם תוכות הכא וריכות אמר ליה רבינא התם אשי רושמא מחרץ חריץ או כנופי מכניף אמר ליה מ'מחרץ חריץ איתיביה לא היה כתבו שוקע אלא בולט כדניני זהב ואי סלקא דעתך מ'מחרץ חריץ הא

דרכ יוסף דשטמיה לא סבר לה כדכר כוומיה א"י סבר כאלך תנא דסבר אין מוחקין לה מן המורה וכמתני' דנפ' כל הגט (לקמן דף טז.) דתמן הכותב טופסי גיטין לריך שינת מקום האיש כ' ודייק מהתם ברש' מס' זבחים (דף יב.) דסתמא פסול וכ"ש ספר תורה דלא איכותב לשם גירושין כלל ועוד נראה דאפי' מאן דמשכיר כמגילת סוטה למחוק מן המורה אפי' דנעי לשמה מודה לענין גט דפסול דעירובין צ"פ"ק (דף יא.) משמע דכולהו מנאי מודו בהך דפרק כל הגט דחשיבי שלא לשמה מ'מפרך התם ולית ליה לריב אחא בר י'אשיה כמד לגרש את אשמו ונגלה כ' וכתבילת סוטה סתמא כשר משום דסתמא שאין הכין שעליו לכחוד מקפיד ומסתמא נוחא ליה אצל גבי גט צעל סתמא לא נוחא ליה אפי' דפרין ממתי' דגט ארבי אחא בר י'אשיה דאיידי כמגילת סוטה לענין שלא לשמה לא משמע ליה לחלק: הא בעינן שמו ושמה. אפי' דמתי' דפרק הורק (לקמן דף טז.) דשינה שמו ושמה מוקמינן לה דהא הולד ממור כרבי מאיר משמע דלרבנן לא הוי כשינה שמו אלא פסולא דרבנן ומדנקט שינה ולא נקט לא כתיבו כלל משמע דכלל כתבו כלל כשר אפי' מדרבנן הא לימא דעל כרחק לא כתיבו כלל לרבי מאיר דמתי' דהא בעינן שיהא מוכיח מתוכו שהוא מגרש את אשמו ויכלל כתבו כלל אין מוכיח אלא אומר ר"י דלא מיירי כשינה שמו ממס דא"כ הוה ליה למינקט לא כתיבו כלל דפסול לרבי מאיר דמתי' ר' מאיר כדאמרי' התם דהוי רבותא טפי אלא שינה שמו היינו שכתב שם דגילה גירושיה והסתא קאמר הכא ספי' הא בעינן שמו ושמה וליכא ובי"ש דנכלל כתבו כלל הוה דפסול: דילמא נתנית נש הוא. וכן שלף איש עליו ונתן לרעהו (דף טז.) לא בעינן שיהא פרוטה אפי' דמתי' ונתן * וכן גבי תרומה י'התם אחת פוטרת את אפי' דכתיב דכתיב (דכריס יח) תמן לו וכתבית דס טהאת וכתבית בהוונת אין זו

מח א מ"י פ"ה מ'הלכות גירושין הל' ז ופי"ג טס הלכה ט סתם עשין ז טושי"ע אה"ע פ"י קל"א ספ"ד ח: פ"ט ז מ"י פ"ג מ'הל' גירושין הלכה ד סתם טס טושי"ע טס ספ"ד הל' ז ג מ"י פ"ה מ'הל' ספ"ד הלכה טו סתם לאון ז טושי"ע י"ד פ"י רעו ספ"ד ז: נא ד מ"י פ"ד מ'הל' גירושין הלכה ג סתם עשין ז טושי"ע אה"ע פ"י קל"א ספ"ד ח: גב ה ו מ"י טס הל' ז אה"ע פ"י קל"א ספ"ד טושי"ע טס טושי"ע גב ז מ"י פ"ה מ'הל' מ'הל' סתם ז סתם עשין קנ"ג: גב ח מ"י פ"ד מ'הל' גירושין הל' ז סתם עשין ז טושי"ע טס:

תוספות ר"ד

שלחו מתם כתיב על איסורי הנאה כשר פי' דהא כתיב ונתן בידיה על תחת הגט מידי ולא דליחייב לה מידי דשהו הוא: ח"ד נתן ולא חוקק למימרא דחקיקה לאו כתיבה היא ורמיניהו עבד שיצא בכתב שיי' טבלא ופינקס יצא לחירות אבל לא בכתב שיי' כיפה ואנדוכתרי פי' שחקק בסכין הונק ע"ג טבלא או ע"ג פנקס שהם מלאים שעה וחוקקין עליהם בעט ברזל זו היא חושבה כתיבה אבל מה שחוקקין בכחש ע"ג כיפה שריא חתומות ורבי' כתב קצות על הדבר שהוא מניש בו אמר עולא אמר ר' אלעזר לא קשיא הא דחק קודמת הא דחק ירדות פי' הא דחק קודמת של אהיות וציריחן והאיתוי בולטות אינו כתב לפי שלא צייר את האותיות ולא חקק [אלא] כביביות והנין נשאר כמות שהיה ומצאנו האותיות בולטות סאליחן והא דחק ירדותיהן שהאותיות חתומות בטבלא והו' חושבה כתב ונפי' האותיות קרא ירדות:

שיעור והא דאמר אבא שאלו צ"פ כל שעה (פסחים נט.) דזר שאכל תרומה לא ימייב כפחות משהו פרוטה משום דכתיב (ויקרא כג) ונתן לכהן וגו' וכן נתיב כפחות משהו פרוטה היינו משום דתשלומי תרומה ילפינן מתשלומי מעילה דתרייהו תשלומי קדש מיקרו וגמרי כחט מט מהדדי ולמאן דנעי בכריתות (דף יז.) ואשר יתן ממנו על זר שתהא נתינה כזית היינו משום דסיכה היא ואפקה בלשון נתינה לאפקו ממשמעות דסיכה קאמי דמשמע כל שהוא אריץ נתינה חשונה כמו ונתן לכהן את הקדש (ויקרא כג) דהוי כזית י'לרבנן דאבא שאלו וכן לא יתן עליה לזונה דבפרק כל המנחות (דף טז.) מ'לריך כזית היינו משום דשני מלשון שימה דאחתיב בה לא ישיס עליה שמן או משום דמיא דהקטרת לזונה כחן דהויא נמי הקטרת איסור דהוי כזיתים: מ'שומיה דרביס וק'סיה א'אבא הי'ברא כוותיה. פי' בקונטרס מדטרת עלה דלקסוה וצ"פ מ'י שאחזו (לקמן דף עו.)

לא יתכן לפרש כן דקאמר נפק רבי מיא דרשה משמיה דרבי וקלסוה משמיה דרביס ולא קלסוה אלמא לית הלכתא כוומיה ואומר ר"י דהכא דייק מ'דקלסוה כי אמר משמיה דרביס ולפיכך נמי לא קלסוה כי אמר משמיה דיחיד מעיקרא ולקמן אפי'כא: ל'מיימרא דחקיקה היא. הוה מני' לאקשוי מלוחות דכתיב כזה כתיבה כנמה קרלי' והיה כתבס מקוק דכתיב (שמות לג) חרות על הלוחות אלא דימא ליה למיפרך מגט אגט:

תורה אור השלם

- 1. כי יקח איש אשה ובעלה ויהיה אם לא תמצא את בעיניה כי קצתן בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתות ונתן בידה ושלחה כמיתה: דברים כד א עיו ומרתה יה ויהי לה לישעיהו זה אלי ואנוהו אלהי אבי ואישימנהו: שבת טו ב

גליון הש"ס

גם א"יבא משום דבתי' וכתב. פי' לקמן דף כג ע"ב מ"ה"ה ה"ה ל' ת"ס: ד"ה דילמא וכו' וכו' וכו' תרומה. עין טבת דף ט ע"ב מ"ה"ה תמן ל':

הגהות הר"ח

(א) נש' התם אלא דכתיב זכ' אל':

הגהות הגר"א

[א] נש' ה"ה בעינן שמו ושמה וליכא כ' מ'ל"ג:

לעני רש"י

כריתות. ר'קמה. קרינ"ץ. סתבנה.

מוסר רש"י

וטעה ולא הטיל בו דלת. ומלאה טס סכוב מרכיב אלל של לשתי הוה (לקמן דף י) ומלאה טס כתיב מתקומו אלל לא כסוטה (שבת קד.) מעביר עליו קולמוס. לשמו (לקמן דף י) לכות טס על כל חתימתי כאליו הוה סתמי ושבת טס. וקלסוה. יפה אחת (לקמן עו.)